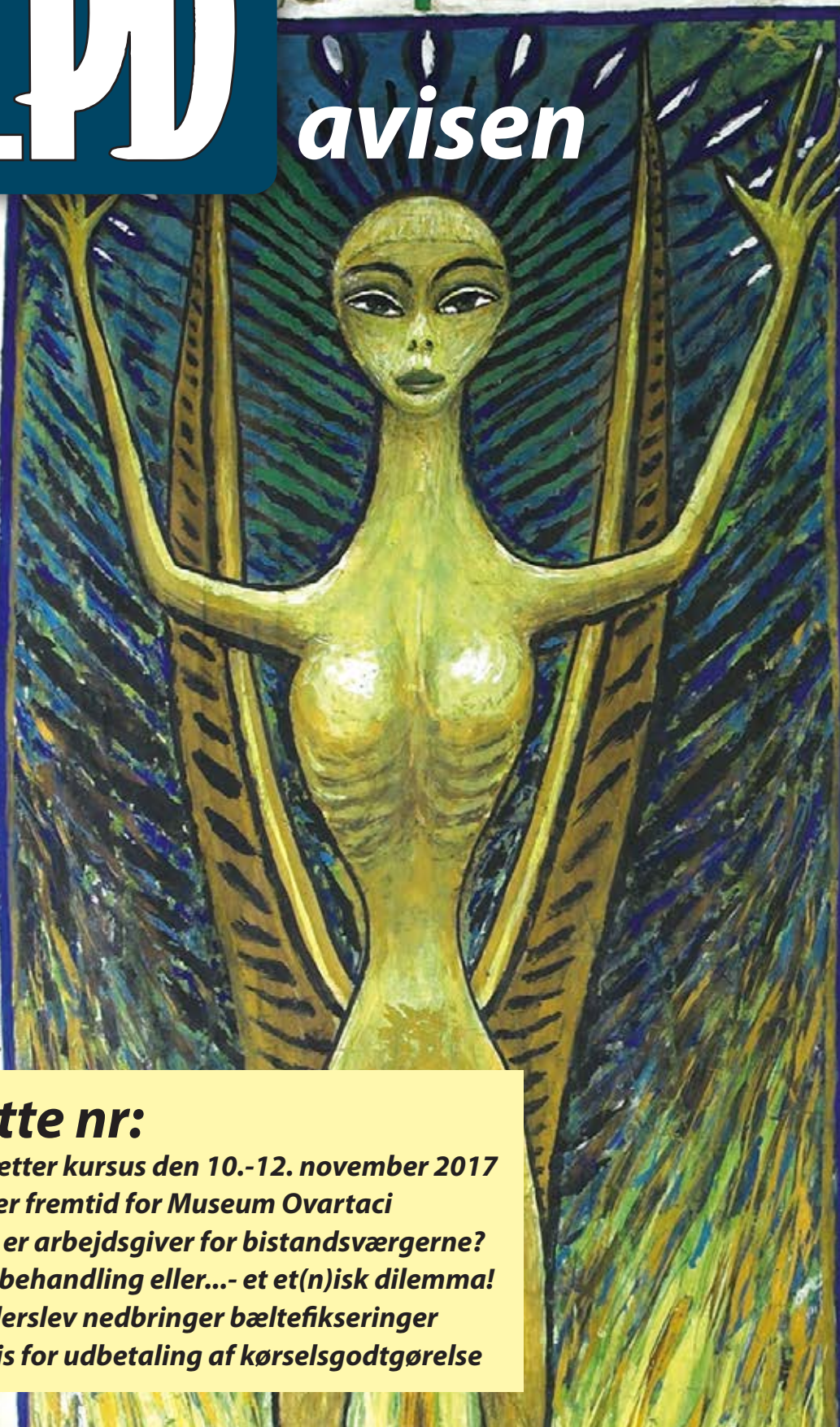

LPD

avisen

I dette nr:

- Fortsætter kursus den 10.-12. november 2017
- Usikker fremtid for Museum Ovartaci
- Hvem er arbejdsgiver for bistandsværgerne?
- Straf, behandling eller...- et et(n)isk dilemma!
- Brønderslev nedbringer bæltefikseringer
- Praksis for udbetaling af kørselsgodtgørelse

UDGIVER

Landsforeningen af Patient-
rådgivere og Bistandsværger
i Danmark, LPD

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR

Erik Dahlgaard
erikdahlgaard@live.dk

Indhold fra LPD-avisen må citeres
med angivelse af kilde jf. lov om
ophavsret.

Avisen modtager gerne mate-
riale, men påtager sig intet ansvar
for indsendt materiale. Avisen
forbeholder sig ret til at forkorte/
redigere i indsendt materiale.

LAYOUT OG TRYK

Mark & Storm Grafisk A/S

Avisen udkommer
4 gange årligt
Oplag: 1250

Materiale sendes til
erikdahlgaard@live.dk

WWW.LPD-INFO.DK

Leder

Forsidebilledet på denne udgave af LPD avisen er et kunstværk udført af Overtaci, som var indlagt på Psykiatrisk hospital i Risskov i 56 år. Han var en unik og meget produktiv kunstner, som har lagt navn til Museum Overtaci, der har til huse i hospitalets bygninger. Billede og artikel i avisen bringes med det formål, at gøre opmærksom på Museets og de tilknyttede aktiviteter usikre fremtid, da Psykiatrien efter planen rykker til Skejby i løbet af 2018. Vi takker for udlån af billeder fra Museum Overtaci.

Forleden var jeg i retten med en bistands klient, hvor der skulle tages stilling til en udvisningsdom, vedkommende var idømt til sammen med sin dom til psykiatrisk behandling. Der var i retten en del usikkerhed om håndteringen af dette spørgsmål. Sagen blev udskudt, og er senere gennemført, hvor dommen lød på udvisning, når vedkommende skønnedes at kunne udskrives fra psykiatrisk afdeling. I avisen bringes en artikel fra Retslægerådets årsberetning 2016, hvor belyses, at reglerne om udvisning administreres uafhængigt af straffelovens regler om straffrihed og foranstaltningsdomme. Se artiklen her i avisen.

Foreningen LPD

På sidste bestyrelsesmøde har vi drøftet vores generelle arbejdsmåder og interne forretningsorden. Vi har igangsat en revision, hvor formålet er, at vi vil fungere med større åbenhed, imødekommenhed og fleksibilitet overfor medlemmer og dem vi servicerer i øvrigt. Der har hersket en del usikkerhed om medlemskab og kontingent betaling. Dette reguleres indenfor rammerne af foreningens vedtægter, men der er alligevel opstået usikkerhed.

Derfor: Når man melder sig ind i LPD, har man et løbende medlemskab, indtil man aktivt melder sig ud igen. Vi vil gerne have kontingentet betalt senest 1. februar i året. Hvis man glemmer dette, vil vi sende en personlig erindring, og kontingent

Bestyrelsen i LPD Pr. 30.04.2017

Formand og redaktør

Erik Dahlgaard
Christiansgade 1A, st.
7500 Holstebro
30 62 81 93
erikdahlgaard@live.dk

Sekretær

Dorthe Skarsholt
Godthåbsvej 50A
9230 Svenstrup J
25 32 77 69
skarsholt@live.dk

Bestyrelsesmedlem

Inge Lise Lund
Høgevænget 7
5610 Assens
26 21 50 25
ingeliselund1@gmail.com

Næstformand

Jan Labusz
Chr. Hansensvej 27A
4300 Holbæk
40 56 15 77
jan_labusz@hotmail.com

Bestyrelsesmedlem

Mogens Michaelsen
Strandvej 2
4862 Guldborg
23 46 19 75
momistrand@gmail.com

Regnskabskontrollant

Winnie Kirchheiner
Søndertoften 183
2630 Taastrup

Kasserer

Anne Sieg
Durupvej 9, 1. tv.
7870 Roslev
29 80 01 52
anne@sieg.dk

Bestyrelsesmedlem

Nauja J. Neergaard
naujadorthe@gmail.com

Regnskabskontrollant- suppleant

Niels Gertsen Pedersen
Georgsgade 40, st.
5000 Odense C
29 68 45 45
nielsg40@gmail.com

skal så være betalt senest 14 dage inden landsmødet, for at man bevarer sin stemmeret. Vi vil altså ikke "hænge nogen ud" på Facebook eller andre steder, hvis der er behov for en erindring om betaling. Kasserer Anne Sieg arbejder på en løsning, så man kan tilmelde sig automatisk betaling på PBS. Netop nu sender vi tilbud ud til potentielle nye medlemmer, hvor man ved betaling efter 1. oktober får medlemskab der også dækker 2018.

Der har i mange år været spørgsmål om, hvem der har arbejdsgiveransvar for bistandsværgerne. Susan Lundgreen har ved ihærdig indsats fået dette spørgsmål utvetydigt afklaret med svar fra Justitsministeriet og Rigspolitiet. Se artikel inde i avisen.

En bistandsværge har i en årrække haft et problem med en lokal fortolkning af reglerne om kørsels refusion. Dette har han fået afklaret med hjælp fra Justitsministeriets Strafferetskontor. Tak til Niels Erik Junk for at dele denne viden med en større kreds i avisen.

Til sidst gøres opmærksom på program for fortsætterkursus den 10-12 november i Løgstør. Indbydelsen har været på www.lpd-info.dk siden midt august. I skrivende stund er der stadig få pladser, så meld til, hvis det har interesse. God læselyst.

Erik Dahlgaard, Redaktør

1. Suppleant

Kirsten J. Lohse
Bystævnevej 68
5600 Faaborg
20 80 21 13
lavemosegaard@gmail.com

2. Suppleant

Michael Just Jensen
22 55 76 58
michaeljustjensen@gmail.com

Webmaster

Mikael Egevig
H. C. Ørstedes Vej 103, 2. mf.
7400 Herning
42 43 61 59
mikael@egevig.org

www.LPD-info.dk

Indhold

<i>Fortsætter kursus den 10.-12. november 2017.....</i>	4
<i>Usikker fremtid for Museum Ovartaci.....</i>	5
<i>Hvem er arbejdsgiver for bistandsværgerne?.....</i>	6
<i>Straf, behandling eller... - et et(n)isk dilemma!.....</i>	8
<i>Referat: Afholdt ERFA gruppemøde ..</i>	15
<i>Psykiatrien i Brønderslev nedbringer bæltefikseringer</i>	17
<i>Praksis for udbetaling af kørselsgodtgørelse</i>	18

LPD-avisen

Oktober 2017 · Nr. 107

I dette nr:

- Fortsætter kursus den 10.-12. november 2017
- Usikker fremtid for Museum Ovartaci
- Hvem er arbejdsgiver for bistandsværgerne?
- Straf, behandling eller... - et et(n)isk dilemma!
- Brønderslev nedbringer bæltefikseringer
- Praksis for udbetaling af kørselsgodtgørelse

LANDSFORENINGEN
af Patientrådgivere & Bistandsværger i Danmark

Forside:

Ovartaci: Kosmosgudinde.
Foto Helle Lorenzen, © Museum Ovartaci.

Fortsetter kursus

den 10.-12. november 2017

Sted: Løgstør Parkhotel, Toftebjerg Allé 6, 9670 Løgstør, Telefon: 98 67 40 00

Fredag den 10. november

17.00- 18.00 Ankomst og registrering

18.00- 20.00 Middag

20.00- 21.30 Oplæg og diskussion med ambasadør fra "en af os" kampagen, som arbejder for en bedre forståelse for mennesker med psykisk sårbarhed.

Lørdag den 11. november

7.00- 8.30 Morgenmad

9.00-12.00 **Sager der nager 1.** Oplæg ved en advokat, som arbejder med behandlingsdomme.

Herefter kursisternes egne sager i gruppe samtaler med fælles opsamling til sidst.

12.30-14.00 Frokost

14.00-17.00 **Sager der nager 2.** Ved Phd studerende Elllen Tingleff og Gitte Munksgaard V. CPS, Institut for Regional Sundhedsforskning, Sundhedsvidenskabeligt Fakultet, Syddansk Universitet. Oplæg om aspekter ved anvendelse af tvang. Herefter kursisternes egne sager i gruppe samtaler med fælles opsamling til sidst.

18.00-20.00 Middag

20.00- Tid til fri networking.

Søndag den 12. november

7.00-8.30 Morgenmad

9.00-10.30 Oplæg og diskussion med repræsentant fra afd. N6, Brønderslev hvor man er lykkedes med at nedbringe brugen af bælte fiksering meget markant.

10.45-11.45 Brug af E-boks til klient administration. Ved Anne Sieg og Dorthe Skarsholt. ?

11.45-12.15 Evaluering og kørsel

12.30- Frokost - Tak for denne gang

Praktiske oplysninger

Sted: Løgstør Parkhotel, Toftebjerg Allé 6, 9670 Løgstør

Ophold: Ophold og fortæring afholdes af Justits/ sundhedsministeriet

Hotel: Der er tjek ind på Løgstør Parkhotel fra fredag kl. 17.00. Tjek ud skal ske senest søndag kl. 11.00

Refusion: Transport refunderes ved udfyldelse af køreseddel m. brobizz eller billet. Der ydes statens lave takst, kr. 1,93 pr. km.

Pauser: Alle dage indlægges passende pauser, hvor der serveres kaffe/the og vand. Desuden frugt.

Køresedler, bobizz og billetter sendes til: Anne Sieg, Durupvej 9, 1. tv., 7870 Roslev, Tlf. 29 80 01 52, Anne@sieg.dk

Usikker fremtid for Museum Overtaci

Museum Overtaci, der ligger ved psykiatrisk hospital i Ris-kov går en usikker fremtid i møde, når det psykiatriske ho-spital efter planen rykker til Skejby i 2018.

Museet og de tilknyttede aktiviteter er unikke og huser en af Europas største samlinger af kunst, lavet af mennesker med psykisk sygdom. Kunstneren Overtaci, som var indlagt i 56 år, er en af de væsentligste bidragsydere af kunst til museet, der bærer hans navn.

Museet fortæller en vigtig historie om psykiatrien i et histo-risk perspektiv, om rummelighed og nedbrydelse af tabu om psykisk sårbarhed.

Med udgangspunkt i Museum Overtaci er der mange til-knyttede aktiviteter. Læring, uddannelse og en social ar-bejdsplads for mennesker med brug for rummelighed er en del af driften, som er knyttet til stedet, der har 35 ansatte. Antallet af besøgende er 20.000 om året.

I vores forening, LPD, har vi med glæde og udbytte brugt stedet, som en del af vores uddannelses aktiviteter.

Da der i øjeblikket arbejdes på en varig løsning for museum Overtaci, både økonomisk og placeringsmæssig, vil vi her fra vores platform gøre opmærksom på situationen, i håb om at alle gode kræfter samles til en god løsning, der kan muliggøre driften på længere sigt.

Billeder er venligst udlånt fra museet

Red.

Overtaci: Rygefantomer fra udstilling.
Foto Eddie Danielsen, © Museum Overtaci

Overtaci:
Kosmosgudinde.
Foto Helle Lorenzen,
© Museum Overtaci.

Morskabsbibliotek (psykiatrihistorisk udstilling).
Foto Helle Lorenzen, © Museum Overtaci

Hvem er arbejdsgiver for bistandsværgerne?

Dette spørgsmål har ofte været stillet i årenes løb, når vi har været samlet i vores forening. Svaret har ofte været noget nølende og usikkert, nok fordi funktionen som bistandsværge er meget speciel. Vi bliver ansat og afskediget af Statsforvaltningen, men får vores beskikkelser af retten og vi administreres og aflønnes af Politikredsene.

Heldigvis har vi i bestyrelsen haft Susan Lundgreen, som med forstand og vedholdenhed har bragt spørgsmålet op det rigtige sted.

Herunder bringes spørgsmålet, og svaret fra Justitsministeriets HR afdeling, samt Rigspolitiets Koncern HR.

Red.

Fra: Susan [mailto:nasus.een@gmail.com]

Sendt: 4. september 2016 16:40

Til: Simon Müller Karstoft

Emne: Re: Henvendelse vedr. bistandsværger

Hej Simon!

Jeg vil forsøge at præcisere:

Bistandsværger har, som alle andre, et behov for at vide hvem deres arbejdsgiver er. Det er dette spørgsmål jeg primært ønsker besvaret.

Så beder du om eksempler:

Aktuelt er forespørgslen begrundet i, at vi ønsker at vide hvem der skal rettes henvendelse til hvis der foreligger en formodning om en arbejdsskade (hvor arbejdsgiver har anmeldelsespligten jf. loven)

Ligeledes kan der være behov for krisestøtte i nogle af de situationer.

Som bistandsværge er vi af bekendtgørelsen pålagt at op-
søge vores klienter hurtigst muligt efter dommen (og vores
beskikkelse). Vi får også udleveret klientens adresse.

Vi skal altså opsøge klienten, som vi som oftest ikke har set før, på dennes adresse. Og møder fremover vil ligeledes skulle foregå, hvor klienten aktuelt befinder sig. Det bringer os i en meget udsat situation, alene med et psykisk sygt menneske, som har en dom for at have forulempet andre mennesker. Stedet kan være ude på landet med lang afstand til andre bebyggelser - måske omgivet af store hunde - eller i kriminelle miljøer eller lignende.

Ved indlæggelser på psykiatriske afdelingen på dommen har vi også pligt til at opsøge klienten. Vi har erfaring for at sygehusafdelingerne i høj grad forsøger at beskytte os - men vi kan jo komme ud for tilfældige hændelser ved disse besøg både med vores egen klient og med andre indlagte.

Endelig kan det være, at det klienten betror os i fortrolighed, er af sådan karakter, at der er behov for efterfølgende at tale med en fagperson for ikke selv at få varige men.

Som forening forsøger vi at varetage vores medlemmers interesse og er i gang med at opbygge støttemuligheder i forskellige situationer for vore medlemmer.

Men dels kan vi jo kun servicere egne medlemmer og dels kan vi jo ikke agere som fagpersoner eller egentlig fagforening, da de økonomiske forhold gør, at ingen kan lønnes for dette arbejde. Og så synes vi egentlig, at det må være en arbejdsgivers ansvar.

Vi har en overbevisning om at sagen er mere ligetil vedrørende patientrådgivere, hvor det må være den sygehusmyndighed, som både beskikker og aflønner den pågældende, der er arbejdsgiveren - men vil gerne også for en ordens skyld have dette præciseret.

Venlig hilsen

Susan Lundgreen

Bistandsværge

Medlem af bestyrelsen for Landsforeningen af patientrådgivere og bistandsværger i Danmark (LPD)

Fra: Simon Müller Karstoft <smk@jm.dk>
Dato: 22. december 2016 kl. 10.58
Emne: SV: Henvendelse vedr. bistandsværgen
Til: Susan <nasus.een@gmail.com>

Kære Susan Lundgren

Jeg skal hermed vende tilbage til dig vedrørende din henvendelse som medlem af bestyrelsen for Landsforeningen af Patientrådgivere og Bistandsværgen i Danmark om, hvilken myndighed der er at anse som anmeldepligtig arbejdsgiver ved en bistandsværges arbejdsulykke. Justitsministeriet har videresendt din henvendelse til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der oversendte henvendelsen til Arbejdstilsynet. Justitsministeriet har nu modtaget svar fra Arbejdstilsynet, der har oplyst følgende:

"Arbejdstilsynet kan oplyse, at det følger af arbejdsskadesikringslovens § 32, stk. 1, at anmeldepligten påhviler den sikringspligtige arbejdsgiver. Ansættelsesvilkårene for bistandsværgen er atypiske i forhold til det, som traditionelt gælder for lønmodtagere, hvor arbejdsgiveren fx har en mere eller mindre direkte instruktionsbeføjelse over for den ansatte.

Ud fra en samlet vurdering finder Arbejdstilsynet, at det er vedkommende politikreds, som bistandsværgen er tilknyttet, som det er mest nærliggende at anse som sikringsplig-

tig arbejdsgiver efter arbejdsskadesikringsloven. Arbejdstilsynet har lagt vægt på, at det er politiet, som udbetaler vederlaget for bistandsværgernes arbejde. Dette er også i overensstemmelse med en tidligere udmelding fra Arbejdsskadestyrelsen i 1996."

Ifølge Arbejdstilsynet er det altså vedkommende politikreds, der er at anse som sikringspligtig arbejdsgiver og dermed også vedkommende politikreds, der har anmeldepligten i tilfælde af en bistandsværges arbejdsulykke.

Jeg har vedhæftet den udmelding fra Arbejdsskadestyrelsen fra 1996, som Arbejdstilsynet henviser til i deres svar.

I forlængelse heraf skal Justitsministeriet henvise til Rigspolitiet for yderligere. Rigspolitiet er orienteret om Arbejdstilsynets svar.

Med venlig hilsen

Simon Müller Karstoft
Fuldmægtig
HR-kontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf. direkte: 72268412
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk · jm@jm.dk

Fra: <AS0039@politi.dk>
Dato: 29. juni 2017 kl. 11.24
Emne: Vedrørende din henvendelse om bistandsværgers ret til arbejdsskadesikring
Til: nasus.een@gmail.com

Kære Susan Lundgren

Vi vender nu tilbage efter din henvendelse den 9. april 2017 om bistandsværgen og ønsket om at klarlægge, hvem der må anses for at være arbejdsgiver i forhold til anmeldelsespligt mm. ved eventuelle arbejdsskader samt mulighed for krisebistand.

Rigspolitiet bekræfter Justitsministeriets vurdering af, at det umiddelbart er Politiet, som må anses for at være anmeldelsespligtig arbejdsgiver. Bistandsværgen vurderes ligeledes omfattede af Politiets tilbud om psykologbistand indenfor samme rammer som andre ansatte i politiet.

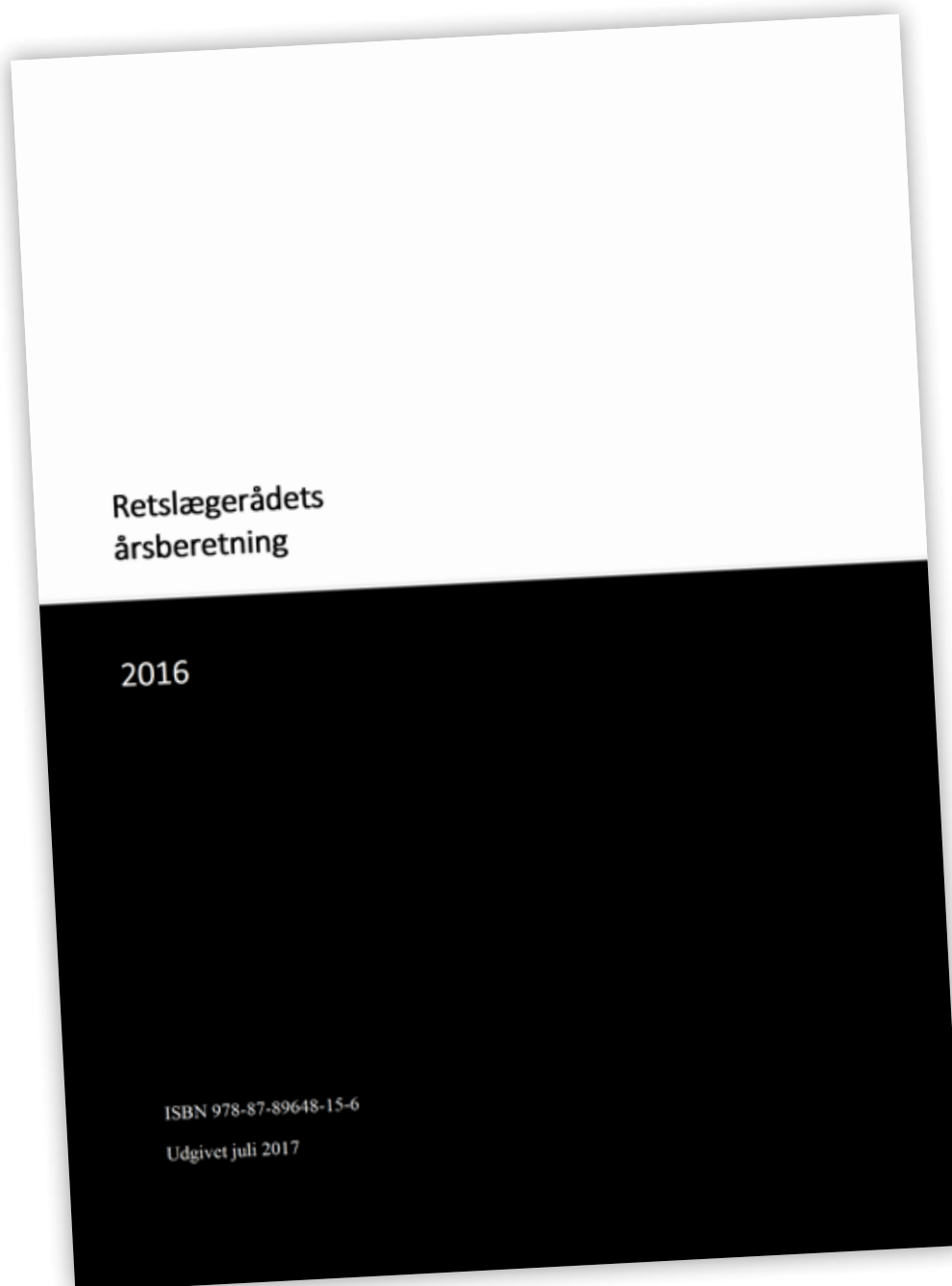
Eventuelle arbejdsskader blandt bistandsværgen skal anmeldes via politikredsens HR Partner. De sendes videre til Rigspolitiets Arbejdsskadeforsikring. Ligesom ønsker om at gøre brug af tilbud om psykologbistand skal rettes til vedkommende politikreds HR Partner.

Til orientering gøres der opmærksom på, at det altid uanset ovenstående, er Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der bestemmer, hvilken myndighed, der er at anse som sikringspligtig arbejdsgiver.

Med venlig hilsen

Anne Barrit Sørensen
Sektionsleder
Rigspolitiet
Koncern HR
Polititorvet 14
1780 København V

Straf, behandling eller... - et et(n)isk dilemma!

Følgende indlæg er fra Retslægerådets årsberetning 2016. Sagen der beskrives viser, at forskel i kulturel baggrund og tradition kan gøre en sag om psykiatrisk særforanstaltning yderligere kompleks.

Desuden understreges det i Retslægerådets kommentar, at reglerne om udvisning administreres uafhængigt af reglerne om straffrihed og foranstaltningsdomme jvf. §§16 og 68 i straffeloven. Red.

2.5 Straf, behandling, eller... -et et(n)isk dilemma

A kom til Danmark fra Mellemøsten i 2000. Han slog i 2001 en mandlig bekendt af sin datter ihjel og begrundede handlingen med familiefølelse og ære. A fandtes at have været sindssyg på gerningstidspunktet og blev dømt til anbringelse i psykiatrisk afdeling samt til udvisning for bestandig. I 2011 anbefalede den behandlingsansvarlige overlæge foranstaltningen ændret til dom til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse. Retslægerådet var enig med overlægen. Imidlertid var det først i 2016 og efter gentagne enige udtalelser herom fra overlægen og Retslægerådet, at foranstaltningen blev lempet som lægeligt anbefalet.

A er født og opvokset i Mellemøsten. Han havde 12 års skolegang og arbejdede herefter som chauffør. Han blev gift i 1969 og fik med hustruen fem børn. I 1996 blev ægteskabet opløst, og A levede derefter alene. Han har oplyst, at ægteskabet havde været en fejltagelse, idet hustruen ikke blev den moder for parrets børn, som han havde ønsket. Han havde derfor påtaget sig en stor del af ansvaret for børnenes opvækst. Han var særlig knyttet til datteren B, som efter skilsmissen boede hos ham sammen med et par søskende.

A havde, belastet af problemerne i ægteskabet, søgt psykiater i sit hjemland og en tid været behandlet med beroligende lægemidler. A var siden midt i 1990'erne blevet behandlet for forhøjet blodtryk, og han havde i 1998 haft en mindre hjerneblødning med forbigående lammelse af højre side, men uden længerevarende mén. Derudover var han rask og havde ikke misbrugt alkohol eller euforiserende stoffer.

I sommeren 2000 rejste A, 54 år gammel, med den da 17-årige B til Danmark for at besøge nogle familiemedlemmer. Tre måneder senere rejste han tilbage til hjemlandet, idet han forventede at datteren ville følge efter. Hun ønskede imidlertid at forblive i Danmark, hvor hun søgte asyl. Da A erfarede dette, rejste han straks tilbage til Danmark og søgte selv asyl i december 2000 med det ene formål at kunne forblive så længe her i landet, som det var nødvendigt for at overbevise datteren om, at hun skulle følge med ham tilbage til hjemlandet.

Under sit ophold i danske flygtningecentre klagede A til sundhedspersonale over vanskeligheder i forholdet til sine børn, især datteren B, som han mente var blevet ødelagt af penge, selvstændig bolig og frihed i Danmark. Tilbageskuende beskrev han senere, at han i 2001 var begyndt at føle, at han var "sindssyg", at en stemme sagde til ham: "Kom nu i gang", og det var som om noget nærmede sig for at ødelægge ham og datteren.

A blev i 2002 ved Østre Landsret dømt for i december 2001 i en lejlighed i København med en 3 kg. tung jernstang at have slået en mand, C, ihjel samt med samme jernstang at have forsøgt at dræbe sin datter B. Han oplyste ved den efterfølgende mentalobservation, at han ikke havde kunnet udføre de drabelige handlinger med sine egne kræfter alene og mente, at Gud havde hjulpet ham for at rense familiens, herunder især datterens, ære. Ved den psykologiske test fandtes svigtende realitetstestning, konfabuleringen, primitiv opsplittning i godt og ondt samt selvrefereren. A var meget optaget af drabsofferets udnyttelse og forførelse af datteren, og begrebet ære spillede en betydelig rolle i hans tanker og følelser. Klinisk psykiatrisk blev han beskrevet som dramatiserende, monomant optaget af datteren med tanker om hende og om den fare, som offeret havde udgjort for hende, der var så private, at de havde karakter af vrangforestillinger. Han anvendte en form for paranoid logik, idet han vendte ethvert modargument mod forestillingerne til blot yderligere at bekræfte disse. Stemningslejet var forsænket, og

han havde dødstanker. Den mentalobserverende psykiater diskuterede, om A primært var paranoid eller led af en atypisk (agiteret) depression, og om hans psykiske tilstand kunne forklares af hans kulturelt betingede æresopfattelse. Psykiateren konkluderede, at A var omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, og anbefalede - såfremt A fandtes skyldig - dom til anbringelse i psykiatrisk afdeling.

Retslægerådet fulgte erklæringen med hensyn til sanktionsforslag, og udtalte om det diagnostiske, at A "mest sandsynligt lider af en sindssygdom, præget af vrangforestillinger". Landsretten fandt som anført A skyldig, og idømte A dom til anbringelse i psykiatrisk afdeling, ligesom han blev dømt til udvisning med indrejseforbud for bestandig. A havde fået afslag på sin ansøgning om asyl.

I 2007 oplyste den behandlingsansvarlige overlæge, at A under opholdet på psykiatrisk afdeling var tydeligt sindssyg med hørehallucinationer af religiøs art og en urokkelig forestilling om, at han under udøvelsen af det pådømte blot havde været Guds værktøj. A var under behandling med beroligende samt antidepressiv og antipsykotisk medicin efterrettelig og overholdt aftaler om udgang, ligesom han var arbejdsom i hospitalets værksteder. Han havde siden 2004 haft ophold på åben afdeling. Overlægen frarådede, på baggrund af A's rigide opfattelse, og idet han fortsat ansås for at udgøre en fare for den herboende datter, at ændre foranstaltningen. Retslægerådet tiltrådte overlægens vurdering.

I 2007 opholdte A sig i landet på tålt ophold, og i 2009 frarådede overlægen atter at foranstaltningen ændredes.

Af overlægens næste erklæring, fra 2011, fremgår, at A i 2009 udviklede en blodprop i hjertet, som blev behandlet med god effekt, blandt andet med ballonudvidelse af kranspulsåren. Samme år genoptog datteren desuden kontakten til ham, idet han nu

accepterede hendes valg af tilværelse i Danmark. Overlægen anbefalede på grundlag af A's stabile psykiske tilstand og det gode forhold til datteren, at den idømte foranstaltning ændredes til dom til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse. Retslægerådet tiltrådte denne anbefaling. Imidlertid påstod såvel anklagemyndigheden som A selv, at den gældende foranstaltning skulle opretholdes, og byretten fandt blandt andet med begrundelse i parternes samstemmende påstande ikke grundlag for at ændre den idømte foranstaltning.

I 2013 og igen i 2015 oplyste den behandlingsansvarlige overlæge, at A og datteren stadig havde hyppig kontakt, også skønt A fortsat mente at have handlet rigtigt, da han i 2001 slog C ihjel. A fastholdt, at han blot havde været Guds redskab og dermed selv var uskyldig. Trods reduktion af den antipsykotiske medicin fra 40 til 20 mg. olanzapin var der ikke indtrådt forværring af den psykiske tilstand. I det daglige var han høflig, nærmest underdanig, og overholdt alle aftaler. Han blev urolig, hvis der ikke var beskæftigelse til ham på værkstedet, og han havde dagligt tre timers udgang uden for hospitalets terræn. Den behandlende overlæge diskuterede A's farlighed. På den ene side var han fortsat præget af et rigtigt æresbegreb og kunne ikke realitetskorrigeres i sin opfattelse af den pådømte handling som rimelig. På den anden side var der ikke flere kvinder i familien, der kunne æreskrænkes, som datteren – efter A's vurdering – var blevet det, idet de alle nu var enten gift eller døde. A udtalte selv, at han mente at have det så godt psykisk, at han ikke ville kunne begå lignende kriminalitet igen, idet han håbede, at Gud ikke ville sætte ham på en lignende prøve igen.

Overlægen anbefalede i 2013 såvel som i 2015 - ligesom i 2011 - en foranstaltningsændring med mulighed for udskrivning og pegede på nødvendigheden af en lang udslusningsperiode, idet A manglede

“sociale forudsætninger og kompetencer for at kunne leve uden for afdelingen i et samfund som han intet kender til”.

Sagen blev i 2015 af anklagemyndigheden forelagt Retslægerådet med en anmodning om en udtalelse om eventuel foranstaltningsændring, idet anklagemyndigheden oplyste om, at A i 2002 var blevet dømt til udvisning. Retslægerådet vurderede dog, at de eventuelle udsigter til udsendelse på baggrund af udvisningen ikke kunne medinddrages i Retslægerådets lægefaglige vurdering, som alene A's helbredstilstand kunne danne grundlag for. Retslægerådet tilsluttede sig - som i 2011 - overlægens anbefaling af foranstaltningsændring, idet Retslægerådet i sin udtalelse refererede overlægens anbefaling om, at A “udsluses over en lang periode”.

Anklagemyndigheden nedlagde i byretten påstand om foranstaltningsændring, som foreslået af overlægen og Retslægerådet samt opretholdelse af dom til udvisning, mens A selv nedlagde påstand om opretholdelse af dom til anbringelse og ophævelse af udvisningsdommen. Byretten fulgte anklagemyndigheden. A kærede afgørelsen om udvisning til landsretten, der i oktober 2016 endeligt stadfæstede byrettens dom.

Kommentar

A's kulturelle baggrund præger sagen. Dels er det i forløbet blevet diskuteret, i hvor høj grad A's opfattelse af familiens og datterens ære og forestillingen om at være Guds redskab var privat og udtryk for psykisk sygdom eller gængs for kulturen. Som refereret anførte Retslægerådet i sin første udtalelse i sagen, at A led af en paranoid psykose, og Retslægerådet pegede dermed på den første mulighed. Generelt kan hertil anføres, at migration er en kendt disponerende faktor for paranoid psykose. Flytning til en anden kultur stiller tilpasningskrav, der kan være så vanskelige at opfylde, at det går ud over realitetssansen.

Dertil understreger sagen det forhold, at personer, der efter straffelovens § 16 findes utilregnelige på gerningstiden, er straffri, og samtidig kan udvises. I henhold til straffelovens § 68 er det muligt, såfremt det findes formålstjenligt, at idømme personer, som er straffri efter § 16, forskellige psykiatriske foranstaltninger. Som altovervejende hovedregel finder Retslægerådet, at personer, som har begået noget strafbart, og som er omfattet af § 16, bør idømmes en formålstjenlig foranstaltning. Reglerne om udvisning administreres uafhængigt af straffelovens regel om straffrihed og foranstaltningsdomme. Behandlingsdømte personer på "tålt ophold" kan således ved udskrivning fra psykiatrisk afdeling overføres til et udrejsecenter.

Den usikkerhed om, hvordan og hvortil udskrivning kan foregå, som A's fremmede nationalitet indebærer, kan være en forklaring på, at der gik 14 år, før anbringelsesdommen blev lempet. A havde på tidspunktet på lempelsen været på åbent afsnit i 12 år, og den behandlingsansvarlige overlæge og Retslægerådet havde i fem år anbefalet en lempelse. Det er Retslægerådets opgave at afgive lægefaglige skøn, og Retslægerådet kan således alene forholde sig til de lægefaglige forhold i sagen, og de øvrige omstændigheder, herunder forholdene omkring udsendelse og udvisning, må overlades til domstolene, anklagemyndigheden og udlændingemyndighederne.

Referat:

Afholdt ERFA gruppemøde

for patientrådgivere tilknyttet de psykiatriske sygehuse i Odense, Svendborg og Middelfart, samt bilstandsværger tilknyttet Fyns politi

Mødet blev afholdt i Svendborg d. 14.9.2017 kl. 19-21 med 9 deltagere patientrådgivere og bilstandsværger. Herudover deltog overlæge Kim Balslöv fra Retspsykiatrisk afdeling i Middelfart.

Kim Balslöv orienterede om de psykiatriske afdelinger i Middelfart og psykiatriske problemstillinger generelt. En drøftelse om samarbejdet mellem bilstandsværger og de psykiatriske afdelinger. Opklarende spørgsmål.

Efter mødet med Kim Balslöv gik vi over til "vor egen dagsorden", hvor der blev udvekslet erfaringer og blev drøftet forskellige praktiske spørgsmål i forbindelse med hvervet som patientrådgiver og bilstandsværger.

Mødedeltagerne var enige om, at mødet havde været givtigt, og man planlægger nyt møde i foråret 2018, hvor det igen er tanken at invitere en fagperson udefra.

*Mogens Johansen
Patientrådgiver og bilstandsværger*

Psykiatrien i Brønderslev nedbringer bæltefikseringer

Sikkerhedsbriefinger og styrket samarbejde med patienterne har reduceret antallet af bæltefikseringer markant på intensivafsnittet på Brønderslev Psykiatriske Sygehus.

29. AUGUST 2017

Af Bjarke Lund Larsen, kommunikationskonsulent, Dansk Selskab for Patientsikkerhed

Personalet på intensivafsnittet N6 på Brønderslev Psykiatriske Sygehus har nedbragt brugen af bælte med 88 procent siden arbejdet gik i gang i Sikker Psykiatri i oktober 2015. Tidligere var det ikke usædvanligt, at afsnittet havde over 20 fikseringer om måneden, mens tallet i dag ligger mellem 1–6 bæltefikseringer per måned.

Systematikken i sikkerhedsbriefingerne betyder, at vi er opmærksomme på faktorer, de måske ellers ville overse i en travl og hektisk hverdag, siger Michael Lægsgaard Andersen:

- Vi var meget i tvivl om, hvor godt personalegruppen ville tage imod det, men det har faktisk været en af de ting, som

Sikker Psykiatri har været med til at skabe en ny sikkerhedskultur på vores afsnit. Hvis patienterne kastede med en stol eller var truende i sin adfærd rent verbalt, var det før i tiden en indikation nok for at komme i bælte. Nu tænker vi stort set aldrig bælte. Det er en stor faglig tilfredsstillelse at kunne nedbringe tvangen så meget.

Michael Lægsgaard Andersen, sygeplejerske og souschef på intensivafsnittet

Samtidig er brugen af akutberoligende medicin på afsnittet er faldet med 50 procent, mens antallet af episoder, hvor personalet fastholder patienten, er uændret.

Briefinger skaber større sikkerhed

Et centralt element i den nye sikkerhedskultur er sikkerhedsbriefinger. På briefingerne identificerer personalet situationer i den kommende vagt, der kan lede til bæltefikseringer. Er der for eksempel en patient, der skal have dårlige nyheder i den kommende vagt? Eller var der konflikter i den tidligere vagt? På den baggrund laver medarbejderne aftaler for, hvordan de kan imødegå situationerne.

- Vi har rigtig gode erfaringer med sikkerhedsbriefinger. Vi danner os hurtigt - på ti minutter - et overblik over, hvordan sikkerheden er i afsnittet i forhold til alle de patienter, vi har.

har været nemmest at implementere. Vi har brugt tid på at få justeret briefingen til, så den passer ind i vores lokale kontekst. Vi nedsatte et team, der udarbejdede et udkast til sikkerhedsbriefingen, som de andre medarbejdere bagefter kom med input til.

Vi møder altid patienten på ny

Arbejdet med at forebygge bæltefikseringer sker i et tæt partnerskab med de indlagte patienter og deres pårørende. Personalet sparrer med dem om nye tiltag, og patienterne og de pårørende er med til at bestemme og prioritere ideerne. Samtidig inddrager personalet i højere grad end tidligere patienterne i behandlingsplanerne. De indgår i en tæt dialog om, hvordan de kan forhindre konfliktsituationer, og hvad der er vigtigt for patienten, hvis vedkommende bliver udadreagerende.

- Vi møder altid patienten på ny, selvom vi ved, at patienten har været tvangsfikseret før. Vi er meget mere løsningsorienteret og forsøger at tænke i alternativer, der kan forebygge situationer, som leder til bælte, fortæller Michael Lægsgaard Andersen:

- Vi har en meget mere åben dialog med patienterne, som sikrer, at vi er opmærksomme på deres præferencer og ønsker. Nogle patienter siger for eksempel, at de er mere trygge og finder ro ved at komme i et bælte kortvarigt.

Erfaringer skal komme alle til gode

I 2014 indgik Sundhedsministeriet og Danske Regioner en partnerskabsaftale om at reducere tvang i psykiatrien med 50 procent i 2020, men de seneste år er antallet af bæltefikseringer stagneret på lidt over 5000 episoder om året.

Intensivafsnittet N6 på Brønderslev Psykiatriske Sygehus har reduceret bæltefikseringer med 88 procent på kun et år.

31 psykiatriske afsnit fra de fem regioner og på Færøerne deltager i projektet med det formål at styrke patientsikkerheden. 12 afsnit arbejder med at nedbringe bæltefikseringer, og fem af dem har reduceret brugen af bælte, og nogle steder har personalet næsten udryddet det. Udover bæltefikseringer arbejder Sikker Psykiatri med at øge medicinsikkerheden, forebygge selvmord samt sikre bedre diagnostik og behandling af fysiske sygdomme hos psykiatriske patienter.

Sikker Psykiatri har været med til at skabe en ny sikkerhedskultur på vores afsnit. Hvis Brønderslev Psykiatriske Sygehus er et imponerende eksempel på, hvor langt vi kan nå med systematisk forbedringsarbejde. Vi håber, at erfaringerne fra Sikker Psykiatri spredes til resten af psykiatrien, så vi kan få knækket kurven med bæltefikseringer på nationalt plan til gavn for patienterne.

Simon Feldbæk Peitersen, projektleder i Sikker Psykiatri, Dansk Selskab for Patientsikkerhed

Praksis for udbetaling af kørselsgodtgørelse

Nedenstående problemstilling er venligst delt af Niels Erik Junk, som har haft en længerevarende mail korrespondance med Syd og Sønderjyllands Politi om deres administration af kørsels godtgørelse. Da Niels Erik Junk ikke fandt, at der blev administreret efter gældende regler, søgte han hjælp hos Justitsministeriets Strafferetskontor, hvorefter Politikredsen så på deres praksis en ekstra gang. Herefter er der rettet ind efter de gældende regler om kørselsgodtgørelse, som står i Bekendtgørelse om Bistandsværger.

*Desværre oplever vi, at der indimellem sker videns-
tab i de administrative led, der servicerer bistands-
værgerne. Niels Erik Junks sag er et eksempel her-
på, hvor der er opstået en lokal hjemmestrikket
praksis, der ikke har grundlag i love og regler.*

*Tak til Niels Erik Junk, som her viser et fint eksem-
pel på, at det nytter at undersøge og forfølge en
sag, når der sker fejl i administrationen.*

Red.

Fra: Niels Erik Junk [mailto:nielserikjunk@gmail.com]
Sendt: 20. april 2017 09:22
Til: Hanne Louise Jensen
Emne: Re: Automatisk svar: SV: Kørselsgodtgørelse som
bistandsværger

Kære Hanne Louise.

Tak for samtalen i går. Jeg ved ikke om din studerende har fået en svar mail fra Syd- og Sønderjyllands Politi vedr. min befordring godtgørelse som bistandsværger?

Jeg er medlem af foreningen LPD, Landsforeningen af Patientrådgivere og Bistandsværger i Danmark og jeg har drøftet min sag med nogle fra bestyrelsen som har opfordret mig til at søge råd og hjælp med min sag om manglende befordring godtgørelse hos Rigspoliti, center for almen jura. Jeg har endnu ikke kontaktet dem, da jeg håber og tror at der kommer en snarlig afgørelse med hjælp fra din side.

Men jeg er kommet i tvivl om, hvor jeg skal søge om hjælp fra? Fra dig i Justitsministeriet eller via Rigspolitiet, center for almen jura?

Jeg har rejst sagen ved dig den 3. marts 2017.

Jeg har fået en mail fra Syd- og Sønderjyllands Politi om at det har bedt deres juridiske kontor om, at undersøge om, det kunne have sin rigtighed at bistandsværger har krav på godtgørelse til befordring, når man har klienter der bor under 10 km fra ens bopæl, "da reglerne er blevet sidestillet med afregning af kørselsgodtgørelse til tolke" (29.3.2017).

Jeg kan ikke læse nogen steder i den Bekendtgørelser om Bistandsværger fra BEK nr 947 af 24/09/2009 Gældende Offentliggørelsesdato: 07-10-2009 Justitsministeriet, som vi er underlagt, at der står noget om at vi som Bistandsværger er side stillet med tolke eller skal betale de første 10 km selv.

Jeg kan ligeledes oplyse dig om at jeg har 3 klienter siden 2015. jeg har også haft en klient i 3 år som er afsluttet hvor jeg fik vederlagt som der står i bekendtgørelsen, men jeg fik ikke kørselsgodtgørelse i de 3 år jeg havde denne klient, selvom jeg har forespurgt Syd- og Sønderjyllands Politi.

Hvis man nu tænke sig at jeg var kommet til at køre for stærkt på en vej og jeg blev dømt til at betale en bøde på 1.000 kr. for min forseelse, så tror jeg næppe at Politiet ville vente 2 år for at få deres retsmæssigt bødeforlæg indkrævet. Bare en tanke.

Med venlig Hilsen
Niels

Fra: EAA003@politi.dk [mailto:EAA003@politi.dk]
Sendt: 2. maj 2017 13:02
Til: Hanne Louise Jensen; nielserikjunk@gmail.com
Cc: HTB004@politi.dk
Emne: kørselsgodtgørelse til bistandværger

Kære Hanne Louise Jensen

Ved mail af 3. marts 2017 til Straffuldbyrddelseskantoret rette-
de Niels Erik Junk henvendelse med en forespørgsel om kør-
selsgodtgørelse for kørsel foretaget som et led hans hverv
som bistandsværge. Niels Erik Junk oplyste, at han fra Syd –
og Sønderjyllands Politi kun fik godtgjort kørsel over 10 km.

Syd- og Sønderjyllands Politi er efterfølgende blevet op-
mærksom på at denne praksis ikke stemmer overens med
de regler, der gælder for ansatte i staten – og som også skal
følges for så vidt angår bistandsværger.

Jeg har derfor aftalt med vores økonomiafdeling, som er
enig, at vi fremover følger praksis for ansatte i staten, hvor-
efter der også ydes kørselsgodtgørelse for de første 10 km.
Økonomiafdelingen vil afregne i overensstemmelse hermed
til Niels Erik Junk for hans allerede kørte km.

Med venlig hilsen

Eva Aaen
Fungerende sekretariatschef

Ledelsessekretariatet
Syd- og Sønderjyllands Politi
Kirkegade 76
6700 Esbjerg
Tlf. 7258 2506

From: Hanne Louise Jensen <haj@jm.dk>
Date: tir. 2. maj 2017 kl. 13.06
Subject: SV: kørselsgodtgørelse til bistandværger
To: EAA003@politi.dk <EAA003@politi.dk>,
nielserikjunk@gmail.com <nielserikjunk@gmail.com>
Cc: Signe Astrid Bruun <sbr@jm.dk>

Kære Eva,
Tak for tilbagemelding. Vi foretager os på den
baggrund ikke yderligere i sagen.
Med venlig hilsen

Hanne Louise Jensen
Fuldmægtig

Straffuldbyrddelseskantoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf. direkte: 7226 8512
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

LPD
Co/ Erik Dahlgaard
Havrelandsvej 4
7790 Thyholm

Indbetalinger af pengegaver, bidrag fra offentlige instanser og firmaer samt den årlige kontingent på kroner 350 for medlemskab, skal indbetales direkte til vores netbank:

JYSKE BANK

Regnr.: 0704

Kontonummer: 0002485087

LANDSFORENINGEN
af Patientrådgivere & Bistandsværger i Danmark

Kommunikation med kant

**bog
staveligt
talt**

MARK & STORM
GRAFISK

Korsvangen 15 | 5750 Ringe | Tlf. 62 62 22 77
www.mark-storm.dk